

Betryggende, noget virkelig Respektabelt, thi vi kunne naae derved, at Hær og Flaade kunne antages at faae Tid til at blive mobiliserede, saa at ikke Hærens Afdelinger slaas delvis, men at Hærens Styrke kan blive koncentreret; vi kunne naae det at beskytte Sjælland, og dets nærmeste Farvande, og jeg skal overfor det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (D. Hansen), som rettede et Spørgsmaal til mig, vedrørende Kjøbenhavns Befæstning, sige, at det foreliggende Forslag til Befæstning om Kjøbenhavn sikrer Byen mod Overrumpling, sikrer den mod et Bombardement af Feltstyks og vil nødsage en Tjende til at gaa over til en regelmæssig Belevning og til at gjøre alle de panselige Tilførsler, som ere nødvendige for en saadans Gjenneindsættelse. Iøvrigt vide de ærede Medlemmer, at min Opfattelse er den, at Landets egentlige Fæstning er Sjælland; den foreslaaede Kjøbenhavns Befæstning er kun Reduiten i den Fæstning, som er Sjælland, og jeg tror, at Fæstningen Sjælland vil være i Stand til at kunne afflaa de Angreb, der ville kunne blive førte imod den. Den vil ikke være udsat for mindre Angreb, naar den har en dækket Reduite, hvor Hærens og Flaadens Arsenaler og Depoter ere beskyttede, og et Angreb af en større Styrke vil være saa lidet sandsynlig, at det er min fulde Overbevisning, at de Penge, der ere forlangte, ville gjøre den største Nytte derved, at de forbynde Angreb. De Forslag, jeg har havt den Ære at forelægge, ville desuden under visse Forhold kunne sikre Herredømmet over og Beskyttelsen af en Del af Fyen og Lolland, og jeg maa meget anbefale, at det ikke store Beløb af 485,000 Rd. til Anlæg ved Lillebelt og paa Fyen, maa vedblivende komme til at staa i Lovforslaget. Det, der kan naas ved Hæren og Flaaden og det foreslaaede Befæstningsanlæg, er den Beskyttelse, jeg nys nævnte; der vil derved ikke blive stillet Fordringer til vor Hær og Flaade, som de ikke i Forening ville være i Stand til at løse; og jeg er overbevist om, at vi ville derved have vort Forsvarsvoesen ordnet paa en saadan Maade, at dersom vi skulde blive fastede ind i en Krig, saa vilde vi være i Stand til at kunne slaas paa en saadan Maade, at hvad enten Udgangen deraf bliver, at vi seire, eller at vi falde, vil Nutiden kunne sige: Vi have gjort vor Pligt, vi have frelst vor Samvittighed, Ofterslægten vil ikke se med Stam tilbage paa os. Det, mine Herrer! har jeg Tro paa. Jeg veed godt, at der har været enkelte Stemmer, der have ytret, at jeg kunde love Mere for de mange Penge, jeg har forlangt af dem. Det gjør mig ondt, at jeg ikke kan følge en saadan Opfordring. Jeg har tidligere udtalt det: jeg vil ikke støtte mine Forslag med at lokke eller love, men jeg tror, at det, hvorpaa det kommer an ved de Forhandlinger, jeg har den Ære at føre med Dem angaaende disse for Fædrelandet dyrebare Interesser, langt snarere er, at det høie Thing

erhverver sig en bestemt Følelse af, at Krigsbestyrelsen, naar den lover Noget, ogsaa har Gode til at holde det, og at naar den ikke lover Noget, saa er det, fordi den har den Overbevisning, at det, som det kommer an paa i disse Forhold, er, at den ogsaa holder Mere, end den lover.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, fattedes Sagens Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges med 70 Stemmer mod 8.

Bossen: Jeg skal tillade mig at foreslaa denne Sag henvist til Finantsudvalget. Dette mit Forslag staa i Forbindelse med, hvad jeg har tilladt mig under Debatten at antyde, at Lovforslaget i de væsentlige Træk for mig i Diebliffet vil blive et finantsielt Spørgsmaal, saalænge ikke Forholdene have antaget andre Former; men dertil kommer, at denne Sag er stillet saaledes fra Finantsbestyrelsens Side, at der vel er Anledning til at søge netop denne Betragtning klarere fremmet, og i den Henseende forekommer det mig, at en Forhandling i Finantsudvalget med den ærede Finantsminister vil være heldigst.

Frederiksen: Jeg skal tillade mig at fraraade Thinget at henvise denne Sag til Finantsudvalget. Det forekommer mig, at de Sager, med hvilke denne staar nærmest i Forbindelse, ere de Love, der nylig ere behandlede, og som angaa Hær og Flaade. Det er aabenbart, at de Spørgsmaal, der kunne reises med Hensyn til de Udgifter, her kræves, nærmest staa i Forbindelse med de Udgifter, disse Love kræve. Jeg tillader mig derfor at foreslaa, at denne Sag henvises til Hæruddvalget.

Aufjær: Jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, at naar den ærede Formand for Finantsudvalget (Bossen) foreslog dette Lovforslag henvist til Finantsudvalget, er det jo som Medlem af Thinget, at han har gjort dette, og det er ikke et Forslag, der kommer fra Finantsudvalget. Jeg skal tillade mig at fraraade denne Lovforslagets Henviisning til Finantsudvalget. Dersom Finantsudvalget finder sig kaldet til — og det vil jeg finde ganske naturligt — at tage den finantsielle Del af Sagen under Overveelse, vil det jo let kunne gjøre det, men Finantsudvalget er valgt paa Basis af de finantsielle Sagers Behandling, og til det Udvalg, der skal behandle denne Sag, maa der virkelig stilles andre Fordringer end dem, der stilles til Finantsudvalget. Jeg skal derfor fraraade at henvise Sagen til Finantsudvalget. Om det skal henvises til det Udvalg, som allerede er besluttet nedsat om Hær- og Flaadeorganisationen, eller om man skulde ville foretrække at henvise det til